

Un poema d'Olga Xirinacs per celebrar el Dia Mundial de la Poesia 2016

Cada any, la Institució de les Lletres Catalanes, tria un autor/a a qui s'encarrega un poema que és traduït a nombroses llengües. L'any 2016 es va escollir el poema Preneu les roses d'Olga Xirinacs que es va traduir a 20 llengües (alemany, amazic, anglès, àrab, castellà, euskera, , francès, gallec, italià, japonès, mandarí, mandinga, occità, persa, quítxua, romanès, rus, sard, urdú, wòlof).

L'Olga Xirinacs, va néixer a Tarragona el 1936, és escriptora i professora de piano. Al llarg de la seva prolífica vida literària ha escrit novel·la, poesia, conte, prosa poètica, novel·la curta per a joves i quadern de viatges. Ha estat reconeguda amb els premis més importants de la literatura catalana; en poesia, el Carles Riba (1987) i els Jocs Florals de Barcelona; en narrativa hi destaquen el Josep Pla (1982), el Sant Jordi de novel·la (1984) -i Crítica Serra d'Or (1986)-, el Ramon Llull (1986) i el Sant Joan (1990). Aquell mateix any rep, en reconeixement a la seva trajectòria literària, la Creu de Sant Jordi.

Per commemorar el Dia Mundial de la Poesia, la Institució de les Lletres Catalanes, amb la col·laboració de diferents entitats d'arreu del territori lingüístic (escoles, biblioteques, el Consorci de la Normalització Lingüística i la xarxa d'entitats de la UNESCO, associacions i institucions que participen de la cultura), impulsa més d'un centenar d'activitats relacionades amb la poesia amb l'objectiu de popularitzar-la. Va ser la UNESCO qui va proclamar aquest dia per celebrar un dels dies més poètics de l'any.

Preneu les roses

Mireu, és tan sols un moment. Contempleu
com entra la primavera de sang verda.
Preparo el meu quadern per escriure una estona
sobre aquest fenomen que arriba en silenci.
Potser un vent lleu, potser un mestral
mourà les fulles de les mèlies,
de les moreres i dels avellaners,
portarà el perfum dels jacints a les places,
sobre tombes recents, sobre les oblidades,
i recordarà a vius i morts que en aquest mes de març
hi ha un dia que en diuen dels poetes. De la poesia.
Tolstoi va escriure Resurrecció, la contundent entrada
a la força del viure i a l'ambició dels homes,
tot en una sola pàgina, la primera.
Oh, sí, llegiu-la. Perquè si alguna cosa cal que digui el poeta
és que la vida torna i es fa lloc, i que els homes
lluïten contra tota natura. Contempleu, també,
La primavera, d'Odilon Redon al Museu Puixkin:
la dona rosa i nua sota l'arbre immens,
i no cal dir res més en aquest dia vint-i-u de març.
L'he escrit ja fa molts anys, aquesta primavera,
mentre els llorers creixien i oferien
corones victorioses. Preneu les roses
abans no s'esfullin. Fulles i fulls de llibre
s'abandonen a la fràgil esperança del poeta.